

תת"ע 688/10/20 - מדינת ישראל נגד זכריה אל ג'ראבעה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 688-10-20 מדינת ישראל נ' אל ג'ראבעה

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	זכריה אל ג'ראבעה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
 2. על פי האמור בדוח שמספרו 34212614019 למבקש יוחסה עבירה נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, עבירה בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 03.07.20.
 3. המבקש היה מיוצג. דיון בעניינו של המבקש התקיים ביום 28.10.20 בנוכחות בא כוחו הקודם והדיון נדחה ליום 01.02.21 בשל תקופת החירום - קורונה הדיון שנקבע ליום 01.02.21 לא התקיים ונדחה ליום 02.05.21.
 - ביום 02.05.21 לא היתה התייצבות טעם הנאשם ו/או בא כוחו והוא נדון בהעדר לעונשים של 3 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים וקנס 1000 ₪.
 4. לטענת ב"כ המבקש, המבקש התייצב בבית המשפט, טען כי אינו מיוצג, שוחח עם התובע, ביקש לדחות כדי להחליף ייצוג. לטענתו, התובע הסכים לכך והמבקש עזב את אולם בית המשפט וסבר לתומו כי ישלח לו זימון מחדש.
 5. המשיבה התנגדה לבקשה, לטענתה המבקש היה מיוצג ובא כוחו ידע על מועד הדיון הנדחה. עוד טענה המשיבה, כי טענות המבקש בדבר שינוי ייצוג אינן ברורות שעה שהיה מיוצג.
- עוד טענה המשיבה, כי המבקש אינו עומד בתנאים בחוק לביטול פסק הדין בהעדר.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

בפתח הדברים יאמר, כי בבקשה לביטול טען ב"כ המבקש כי המבקש נשפט בהעדרו בגין עבירה של נהג חדש ללא מלווה.

מעיון בכתב האישום שהוגש כנגד המבקש עולה כי מדובר בכתב אישום של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש.

טוב היה אילו בא כוח המבקש היה נותן דעתו לעבירה המיוחסת ומגיש בקשה מתאימה.

רק מהטעם הזה יש מקום לדחות הבקשה.

מכל מקום, המבקש מתחילת ההליך המשפטי היה מיוצג על ידי עורך דין.

טענות המבקש כי הגיע לבית המשפט ביום בו נשפט בהעדר, שוחח עם תובע, ביקש דחיה להחלפת הייצוג ועזב את אולם בית המשפט וסבר כי ישלח לו זימון מחדש, אינן נתמכות בראיה כלשהי אלא ההפך הוא הנכון נראה כי אכן התקיים דיון ולא היתה התייצבות מטעמו.

10. עיון בגזר הדין בו נידון המבקש בהעדר עולה כי העונש אשר הושת על המבקש כלל אינו מחמיר עם המבקש. הושת על המבקש ביחס לרכיב הפסילה, עונש המינימום הקבוע בחוק.

11. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ו/או בא כוחו, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את

סופיות הדין.

13. הבקשה נדחת.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"א, 16 יוני 2021, בהעדר הצדדים.